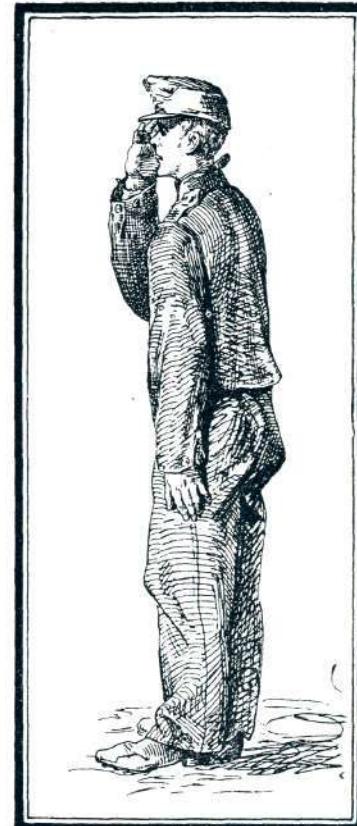

- 70 Dal prvi streho ti in gostbe žlico
Lombardec veliki bo, plemeniti,
ki v grbu imà vrh stolbe sveto ptico.
- 73 Tàk pazil bo skrbljivo na očí ti,
da to, kar je drugod na drugem mesti,
med vama prej bo »dati« kot »prositi«.
- 76 Še nekoga tam v let uzreš prelesti:
ták vtis mu ob rojstvu vtisnil ta planet je,
da sluli bodo čini mu v povesti.
- 79 Ljudem je še neznan, ker mladolet je;
odkar namreč krog njega kolobari
ta krog, minilo let šele devet je;
- 82 no preden carja Henrika oslepari
Gaskonjee, bo krepost mu zažaréla,
kažoč, da ni mu novcev, truda mari.
- 85 Takó mu veledušnost bo slovela,
da jezik neprijateljski molčati
mogel ne bo in bo zavist neméla.
- 88 Vanj 'upaj in v njegove blagodati!
Spremenil on premnogim bo usodo:
menjali bodo z revnimi bogati.
- 91 Še to v spomina shrani si posodo,
a ne povej...« In tu reči mi javi,
ki očividcem neverjetne bodo.
- 94 »Razлага to k prerokbam je,« — dostavi —
»ki čul si jih, moj sin; to so zasede,
ki časa tok na dan jih skoro spravi.
- 97 Vendar nikar, da črtil bi sosedе;
saj slava tvoja delj bo tam ostala
kot kazen njihna za prelom besede.«
- 100 Ko duša blažena mi pokazala
je z molkom, da v osnutek mojih niti
s čolničkom vótek vdebat je nehála,
- 103 sem jaz pričel kot t à k , ki svèt dobiti
želi pri takem možu—v dvomih zmučen—,
ki vidi pravdo in dati jo želí ti:
- 106 »Čas — vem to, oče, — kot jahač razlučen
drvi, da plane s težkim vdarcem name,
tem težjim, čim je manj bil s slutnjo slučen.
- 109 Zato naj ščit opreznosti obdá me,
da mi, ko bom oropan domovine,
še drugih moja pesem mest ne vzame.
- 112 Kar v svetu čul brezkončne bolečine,
kar v Gori, ki sem z nje vrhá čarobe,
zroč v oči tej Gospé, se vzpel v višine,
- 115 kar čul sem tu od svetlobe do svetlobe —
denimo, da vse to povedat hočem:
okus obudil mnogim bi grenkobe.
- 118 Če — plah resnicoljub — pa tega nočem,
življenje moje — se bojim — propalo
v očeh zanamcev v veku bo bodočem.«
- 121 V plamenu se tedaj je zabliskalo
— s tem deda nasmehljaj se mi je javil! —
kot v solncu blisne zlato ogledalo;
- 124 nato: »Le slabo vest boš,« — je dostavil —
»ki žgè jo svoje al tuje krvide vraska,
v nevoljo, češ, da trpeč si, s tem spravil.
- 127 Zato proč laž! Naj pesem se ne laska!
Le vse, kar tukaj videl si, objavi;
naj le, kogar srbi, se tudi praska!
- 130 Sicer tvoj spev skomine res napravi
v začetku tistem, ki ga zavžije;
a kruh življenja bode po prebavi;
- 133 vihar tvoj spev, tvoj klic bo, kteri bije
in stresa n a j b o l j le dreves vrhove;
s tem večjo slavo glávo ti ovije.
- 136 Zato si zrl, na zvezd se pnoč svetove,
in v Gôri in v vseh bolečin dolini
le tiste duše, ki imé jim slove:
- 139 le zgled, ki temelj ima v zgodovini,
zadovoljí njegà, ki pesem sluša,
in vero vanjo trdno mu učini;
- 142 le ob vidnem dejstvu pomirí se duša!«

JURIJ ŠUBIC: VOJAK.